

prima instanță: V. Puica
(Judecătoria Chișinău, sediul Central)
instanța de apel: A. Bostan, A. Danilov, V. Efros
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-158/18

Î N C H E I E R E

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Oleg Sternioală

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sergiu Dodon,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Dodon împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului cu privire la anularea ordinelor, obligarea emiterii ordinului, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 august 2017 prin care a fost admis apelul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului, a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 30 ianuarie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 16 iunie 2016, Sergiu Dodon a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului cu privire la anularea ordinelor, obligarea emiterii unui ordin, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 22 noiembrie 2013 între Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului (în continuare IMSP IMC) -în calitate de angajator și Dodon Sergiu a fost încheiat contractul individual de muncă nr.265/13, în baza căruia ultimul a fost angajat în funcție de șef serviciu juridic, prin cumul, pe 1,0 unități.

A invocat că la aceeași dată, de către pârât, a fost emis ordinul nr.02-1/230 cu stabilirea salariului, în mărime de 4 640,63 lei lunar.

A susținut că în perioada decembrie 2015 - ianuarie 2016, a fost modificată organigrama și statele de personal ale instituției pârâte după cum urmează: prin ordinul Ministerului Sănătății nr.941 din 10 decembrie 2015 din cadrul IMSP IMC au fost excluse secția achiziții publice și serviciul juridic, fiind instituită o subdiviziune nouă - secția achiziții publice, juridică și contencios, iar postul de Șef serviciu juridic a fost redus.

A afirmat că prin ordinul pârâtului nr.02-1/1294 din 31 decembrie 2015 funcția sa a fost redusă și respectiv, a fost exclusă din statele de personal. La 23

decembrie 2015, urmare a schimbării conducerii IMSP IMC a fost emis ordinul nr.01-19/192, prin care a fost anulată procura nr.01-13/267 din 27 martie 2013 de conferire a împuternicirilor de reprezentare a IMSP IMC la toate instituțiile de stat și private, inclusiv în instanțele de judecată. Prin același ordin s-a dispus informarea instanțelor de judecată și a persoanelor terțe despre anularea procurii.

A considerat că urmare a acestor acțiuni, i-a fost îngădit dreptul de a-și exercita atribuțiile de serviciu și anume începând cu 01 ianuarie 2016 a fost lipsit de dreptul de a exercita obligațiile de serviciu prevăzute de contractul individual de muncă nr. 265/13 din 22 noiembrie 2013. Or, a fost exclus din toate Comisiile de lucru care funcționează în cadrul Instituției, fapt care nu i-a permis să participe în grupurile de lucru. Totodată, a fost exclus din orice activitate a Instituției și a rămas fără birou.

Remarcă că prin scrisorile din 14 martie 2016 și 21 martie 2016 a explicat conducerii motivele neprezentării sale la serviciu, fiindu-i limitat accesul în cadrul Instituției, iar funcția sa nu se mai regăsea în organigrama IMSP IMC din 01 ianuarie 2016.

Însă, administrația IMSP IMC l-a sancționat disciplinar prin ordinele nr.02-1/260 din 28 martie 2016, nr.02-1/268 din 29 martie 2016, nr.02-1/275 din 30 martie 2016, nr.02-1/284 din 31 martie 2016, nr.02-1/289 din 01 aprilie 2016, iar ulterior, la 12 aprilie 2016, prin ordinul nr.02-1/323, a fost concediat din funcția de șef serviciu juridic, în legătură cu absența de la lucru, fără ca în ordinul de concediere să fie indicat articolul, aliniatul, punctul și litera corespunzătoare din lege în baza căreia a fost concediat.

Apreciază ordinele cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare și de concediere ca fiind neîntemeiate și ilegale, deoarece au fost adoptate cu încălcarea procedurii prevăzute de art. 206, 208 - 210 Codul muncii. Timp de 5 zile au fost aplicate cinci ordine de sancționare pentru aceiași abatere disciplinară continuă, ceea ce este ieșit din comun și contravine art. 206 alin. (4) Codul muncii.

Consideră că, această procedură a fost încălcată și din motiv că unitatea ocupată de reclamant a fost lichidată prin ordinul nr.02-1/1294 din 31 decembrie 2015, reclamantului nu i s-a adus la cunoștință obligațiile funcției noi, nu a fost încheiat un nou contract individual de muncă.

Pe parcursul judecării cauzei, reclamantul a intervenit cu o cerere de concretizare, prin care a solicitat instanței de judecată anularea ordinelor contestate, obligarea pârâtului să adopte, cu data emiterii hotărârii - Ordinul de încetare a contractului individual de muncă cu Dodon Sergiu în legătură cu reducerea statelor de personal, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă începând cu data de 01 ianuarie 2016 până la data adoptării Ordinului de încetare a relațiilor de muncă, în mărime de 41 765,67 lei; conform art. 274 Codul muncii încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a indemnizației pentru eliberarea din serviciu în mărimea unui salariu în sumă de 4 640,63 lei; încasarea conform art. 119, 143 Codul muncii a indemnizației pentru concediu anual de odihnă nefolosit, calculată conform art. 117 Codul muncii, dar nu mai mică de un salariu mediu lunar; repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Suplimentar celor invocate în cererea depusă inițial, a susținut că nu a fost preavizat cu 2 luni înainte de aprobarea ordinului de propunerea unei alte funcții existente în cadrul instituției conform legislației în vigoare, fapt prin care s-au încălcat grav drepturile sale.

A mai susținut că la reducerea unității nu s-a respectat dreptul preferențial al său la menținerea locului de muncă, ori Secția Juridică a fost comasată cu Secția Achiziții Publice.

Reclamantul a afirmat că nu i-a fost propus un alt loc de muncă într-o altă unitate, nu s-au respectat prevederile cu privire la salarizare în cazul încetării contractului individual de muncă în legătură cu reducerea statelor din 01 ianuarie 2016 până în prezent.

Cu referire la repararea prejudiciului moral, a indicat că prin emiterea ordinelor contestate, pârâtul i-a lezat onoarea și demnitatea, în deosebi prin răspândirea informației denigratoare în cadrul instanțelor de judecată și față de persoanele terțe, astfel încât prin acțiunile pârâtului i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice.

Mai mult ca atât, fără nici o explicație, nu i-au fost create condiții de muncă, cauzând astfel retrări în familie or, este unicul întreținător în familie, soția sa, aflându-se în concediu de maternitate.

Astfel, după concretizările ulterioare, reclamantul Sergiu Dodon a solicitat (f.d. 3-10, 201-208):

- anularea ordinului nr.02-1/260 din 28 martie 2016, adoptat de IMSP IMC cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, salariatului Dodon Sergiu șef serviciului juridic, în legătura cu absență fără motive întemeiate de la lucru în perioada de 02 martie 2016-11 martie 2016;

- anularea ordinului nr.02-1/268 din 29 martie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, salariatului Dodon Sergiu, șef serviciului juridic, în legătura cu absența fără motive întemeiate de la lucru la 12 martie 2016;

- anularea ordinului nr.02-1/275 din 30 martie 2016 despre aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, salariatului Dodon Sergiu, șef serviciului juridic, în legătura cu absența fără motive întemeiate de la lucru la 14 martie 2016;

- anularea ordinului nr.02-1/284 din 31 martie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, salariatului Dodon Sergiu șef serviciului juridic, în legătura cu absența fără motive întemeiate de la lucru la 15 martie 2016;

- anularea ordinului nr.02-1/289 din 01 aprilie 2016 despre aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, salariatului Dodon Sergiu, șef serviciului juridic, în legătura cu absența fără motive întemeiate de la lucru la 16 martie 2016;

- anularea ordinului nr.02-1/323 din 12 aprilie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, salariatului Dodon Sergiu, șef serviciului juridic, în legătura cu absență fără motive întemeiate de la lucru la 17 martie 2016;

- obligarea IMSP IMC să adopte, cu data emiterii hotărârii, ordinul de încetare a contractului individual de muncă cu Dodon Sergiu în legătura cu reducerea statelor de personal, în temeiul art.86 alin.(1) lit.c) Codului muncii;
- încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 41 765, 67 lei, cu titlu de salariu pentru lipsa forțată de la locul de muncă din 01 ianuarie 2016 până la data emiterii ordinului de încetare a relațiilor de muncă;
- încasarea conform art.274 Codul muncii, a indemnizației pentru eliberare din serviciu, în mărimea unui salariu de 4 640,63 lei;
- încasarea din contul pârâtului în beneficiul său, conform art.119, 143 Codul muncii, a indemnizației pentru concediu de odihnă nefolosit, calculat conform art. 117 Codul muncii, dar nu mai mică de un salariul mediu lunar;
- încasarea de la IMSP IMC în beneficiul său a sumei de 5000 lei cu titlu de despăgubiri morale;
- precum și încasarea de la IMSP IMC în beneficiul lui Dodon Sergiu a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Central) din 30 ianuarie 2017, acțiunea lui Sergiu Dodon a fost admisă parțial, au fost anulate ordinele IMSP Institutul Mamei și Copilului nr. 02-1/260 din 28 martie 2016, nr. 02-1/268 din 29 martie 2016, nr. 02-1/275 din 30 martie 2016, nr. 02-1 din 31 martie 2016, nr. 02-1/289 din 01 aprilie 2016 și nr. 02-1/323 din 12 aprilie 2016, a fost obligat IMSP Institutul Mamei și Copilului să adopte, cu data de 30 ianuarie 2017, ordin de încetare a contractului individual de muncă cu Sergiu Dodon în legătură cu reducerea statelor de personal potrivit art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, a fost obligat IMSP Institutul Mamei și Copilului să calculeze și să achite în folosul lui Sergiu Dodon salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu 01 ianuarie 2016 până la 30 ianuarie 2017, având în vedere salariul de 4 640,63 lei, a fost încasat din contul IMSP Institutul Mamei și Copilului în folosul lui Sergiu Dodon suma de 4 640,63 lei cu titlu de indemnizație pentru eliberarea din funcție în legătură cu reducerea statelor de personal, 4 640,63 lei indemnizație pentru concediu de odihnă nefolosit, 4 640,63 lei - despăgubiri morale, în total 13 921,89 lei, precum și taxa de stat în mărime de 718 lei.

Pentru a ajunge la concluzia dată instanța de fond a constatat că toate ordinele emise de pîrît sunt ilegale, deoarece reclamantul urma să fie preavizat de către angajator despre modificările menționate și despre faptul că funcția sa urmează să fie redusă conform art. 88 Codul muncii, ceea ce nu a avut loc.

Instanța de fond a mai stabilit că de către angajator au fost neglijate prevederile art. 10 alin. (2) Codul muncii, reclamantul fiind astfel lipsit de dreptul de a exercita obligațiile de serviciu conform contractului individual de muncă. Totodată, a indicat prima instanță că conform art. 89 alin. (2) Codul muncii, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului, fapt care pîrîtul nu l-a dovedit.

Astfel, instanța de fond a anulat ordinele de sancționare disciplinară, fiind constatată încălcarea procedurii de concediere în legătură cu reducerea statelor de personal și ținând cont de concedierea nelegitimă în temeiul neprezentării la locul de muncă. Prima instanță a obligat IMSP Institutul Mamei și Copilului să adopte cu data emiterii hotărârii un ordin de încetare a contractului individual de muncă

cu Sergiu Dodon în legătură cu reducerea statelor de personal potrivit art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

A mai considerat instanța de fond că în urma anulării ordinelor contestate și obligării pârîtului să emită un ordin de eliberare de la lucru conform art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, reclamantul Sergiu Dodon în temeiul art. 9 alin. (1) lit. d), 128 alin. (1), 90 alin. (1)-(3), 117 alin. (1), 119 alin. (1) și 329 Codul muncii urmează a fi despăgubit material și moral, încasînd de la IMSP Institutul Mamei și Copilului în beneficiul reclamantului în total suma de 13921,89 lei.

Invocînd ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 22 februarie 2017, IMSP Institutul Mamei și Copilului a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 30 ianuarie 2017, solicitînd admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 august 2017 a fost admis apelul declarat de ÎMSP Institutul Mamei și Copilului, a fost casată integral hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 30 ianuarie 2017 și a fost emisă o nouă hotărîre cu privire la respingerea acțiunii.

În susținerea soluției date, instanța de apel aplicînd prevederile art. 86 alin. (1) și (2), 87 alin. (1), 88 alin. (1), (2), 89 alin. (1), (2), 90 alin. (1)-(3), 183 alin. (1), (2), 186 alin. (1) lit. a), 329 alin. (1) și (2), și 330 alin. (1) și (2) Codul muncii a constatat că ordinele emise de directorul IMSP Institutul Mamei și Copilului: nr. 02-1/260 din 28.03.2016, nr. 02-1/268 din 29.03.2016, nr. 02-1/275 din 30.03.2016, nr. 02-1 din 31.03.2016, nr. 02-1/289 din 01.04.2016 și nr. 02-1/323 din 12.04.2016 sunt legale și fondate, deoarece nu au fost prezentate careva probe care să infirme absența nemotivată de la serviciu a angajatului Dodon Sergiu - condiții în care temeiuri pentru anularea acestora nu există, pretențiile respective ale intimatului fiind, astfel, nefondate și pasibile de a fi respinse.

Din motivele indicate a mai constatat instanța de apel că în speță apelantul nu poate fi obligat să dispună eliberarea intimatului din funcția deținută în legătură cu reducerea funcției deținute și achitarea drepturilor corespunzătoare, deoarece această obligație decade odată cu constatarea legalității ordinelor apelantului de eliberare din funcție a intimatului pentru motivele sus-indicate, astfel încât adjudecarea de către instanța de fond a indemnizațiilor în beneficiul intimatului este contrară cadrului legal pertinent și circumstanțelor cauzei.

Subsecvent, Colegiul instanței de apel a dedus prin prisma art. 90, 329 și 330 Codul muncii că încasarea din contul angajatorului a salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și a prejudiciului moral este posibilă doar în cazul constatării concedierii ilegale și restabilirii în funcție - motiv pentru care instanța de apel a conchis că la caz constatarea legalității concedierii lui Sergiu Dodon, exclude temeinicia pretențiilor indicate or, în cazul dat nu se întrunesc condițiile legale pentru adjudecarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și a prejudiciului moral.

Prin urmare, Colegiul civil, și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a concluzionat că argumentele expuse în apel de către IMSP Institutul Mamei și Copilului sunt întemeiate, iar instanța de fond a soluționat eronat cauza în raport cu aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărîrea emisă fiind neîntemeiată și contrară prevederilor art. 130 CPC.

La 13 noiembrie 2017, Sergiu Dodon a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Recurentul, Sergiu Dodon, în motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată, și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În acest sens a invocat recurentul că în procedura de lichidare nu a fost prevăzută în formă scrisă pentru modificările ce urmează a fi introduse conform ordinelor emise de intimat. Astfel, intimatul nu a respectat procedura prevăzută de art. 88 Codul muncii, iar instanța de apel a ignorat să aplice prevederile normei date.

La fel a indicat că instanța de apel nu a aplicat o lege care urma a fi aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În acest sens, menționează că de către instanța de apel nu au fost aplicate prevederile art. 89 alin. (2) Codul muncii, au fost ignorate de către instanța de apel și prevederile art. 210 alin. (1) Codul muncii.

A considerat argumentele instanței de apel în acest sens superficiale și neîntemeiate, or administrația pîrîtului a emis ordinele privind aplicarea sancțiunilor disciplinare sub formă de mustrare, mustrare aspră și de concediere a sa, menționînd că acesta activează în funcția de Șef serviciu juridic, funcție care încă începînd cu data de 01 ianuarie 2016 nu există, fiind lichidată încă la 31 decembrie 2015. Or, dînsul la data adoptării ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare nu exercita funcția de Șef serviciu juridic.

Astfel a mai considerat că instanța de apel în mod eronat a aplicat prevederile art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, deoarece în decizia recurată nu se poate face uz de faptul lipsei recurentului Sergiu Dodon de la lucru, atîta timp cît funcția indicată în ordinul de concediere este lichidată cu patru luni pînă la adoptarea ordinelor contestate, iar Dodon Sergiu nici nu trebuia să fie la lucru, or un astfel de lucru nu i-a fost propus. Nu este semnat un alt contract individual de muncă sau modificările la contractul anterior.

A reiterat că instanța de apel nu a aplicat o lege care urma a fi aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată. Aici invocă că instanța de apel nu trebuia să aplice prevederile art. 273 Codul muncii și prin urmare greșit a concluzionat că recurentul a anticipat lucrurile și putea să pretindă la locul Șef secție achiziții publice, juridică și contencios. Or, nu a ținut cont instanța de apel că în această funcție la 04 ianuarie 2006 a fost angajată o altă persoană. Prin urmare, recurentul nici nu putea să pretindă la funcția dată.

La fel a mai reiterat că nu pot fi reținute concluziile instanței de apel, care nici nu a examinat procedura de adoptare și aplicare a sancțiunilor disciplinare, cînd ordinele contestate au fost adoptate cu încălcarea procedurii prevăzute de art. 208-210 Codul muncii. Drept urmare, consideră că instanța de fond corect a anulat ordinele contestate ca fiind ilegale.

De asemenea a mai susținut că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară și greșită materialului probator anexat la dosar și nu s-a pronunțat justificat și amplu argumentat asupra tuturor aspectelor importante și cu trimitere la probele

administrate, bazându-se doar pe susținerile intimatului precum că Sergiu Dodon a știut despre faptul emiterii ordinelor din luna decembrie 2015.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul este declarat în termen, deoarece conform scrisorii de însoțire a Curții de Apel Chișinău decizia instanței de apel din 01 august 2017 a fost expediată părților, inclusiv recurentului la 20 august 2017, iar la 13 noiembrie 2017, Sergiu Dodon a declarat recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Dodon nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Sergiu Dodon, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Argumentele invocate în recurs precum că, decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și fără constatarea și elucidarea deplină a circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios.

În consecință, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2010, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Segiu Dodon ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Sergiu Dodon se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru